Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

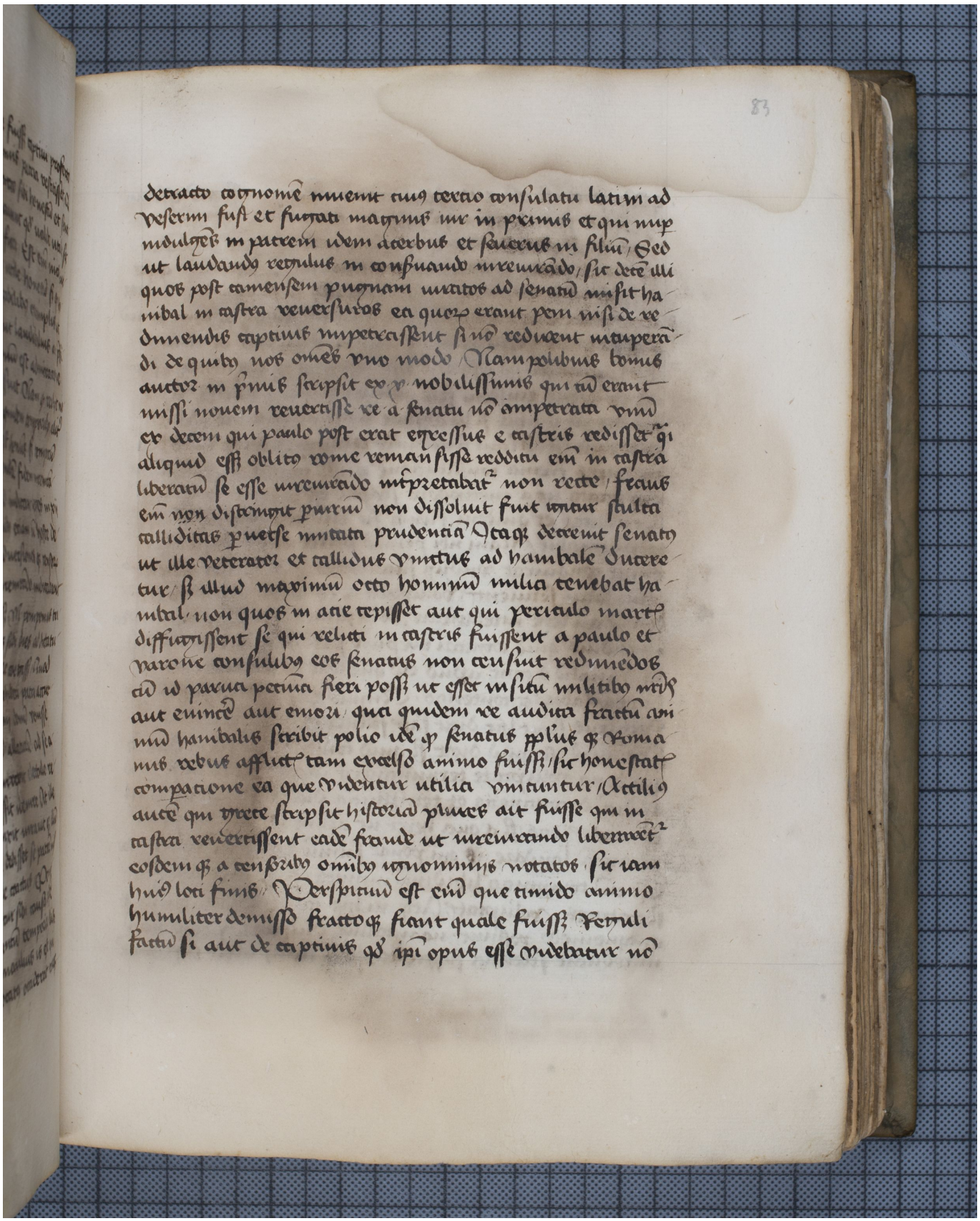

83

detracto cognomine nuncupat cum tertio consulatu latium ad
vesperum fuit et fugatus maximus iur in primis et qui mup
modulgtes in patrem idem acerbus et saevus in filium / Sed
ut laudando vetulus in confuando increpando / sic dere illi
quos post cannensem pugnam incitatos ad senatum misit ha
nibal in castra venersuros ea quoq erant pen nisi de re
dimendis captivis impetrassent si no reducent impera
di de quibus nos omes vno modo / Nam polibius tomis
auctor in primis scripsit ex p nobilissimis qui ad eum
missi nondum revertisse re a senatu no impetrata vnus
ex decem qui paulo post erat egressus e castris redisset qi
aliquid essi oblito come remansisse redditu eum in castra
liberatu se esse increpando interpretabat non recte / fraus
eum non distempsit purum non dissoluit fuit igitur stulta
calliditas puerse mutata prudentia / Itaq decrevit senatus
ut ille veterator et callidus vinctus ad hannibale ducere
tur / si illud maximum octo hominum milia tenebat ha
nibal / non quos in acie cepisset aut qui periculo mortis
diffugissent se qui relicti in castris fuissent a paulo et
varrone consulibus eos senatus non censuit redimendos
ad id parvum pecunia fieri possi ut esset in situ militibus minus
aut eximere aut emori / quia quidem re audita fractus ani
mus hannibalis scribit polio ide q senatus plus q roma
nus rebus afflictis tam excelso animo fuissi / sic honestat
comparione ea que videntur utilia vituntur / Actilio
auctore qui grece scripsit historiam plures ait fuisse qui in
castra revertissent eade fraude ut increpando libertatem
eosdem q a censoribus omnibus ignominiis notatos / sic iam
huius loci finis / Perspicuum est eum que timido animo
humiliter demisso fractoq fiant quale fuisse vetuli
factum si aut de captivis qd ipi opus esse videbatur no